

Der er jo to ting at spille om, og jeg vil spørge statsministeren, om han er enig i det. Der er dels magten over et område, altså magten over Irak, dels pengene. Der skal bruges rigtig mange penge på genopbygning af Irak, og hvis man orienter sig i den internationale debat, kan man se, at store amerikanske virksomheders lyst til at komme i gang meget hurtigt er meget stor.

Jeg har set den danske statsminister opfordre til, at danske virksomheder også holder sig til for at være sikre på at få del i det, der skal bygges op efterfølgende, og jeg vil spørge: Ser statsministeren slet ingen mulighed for, at amerikanerne kunne have både en magtinteresse og også en økonomisk interesse for amerikanske firmaer i at sikre, at FN-sporet heller ikke denne gang blev til noget, så man så at sige kunne taget rovet selv, selvfølgelig delt lidt ud til flinke allierede som Danmark, men ikke bredt i verdenssamfundet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er slet ikke enig i hr. Villy Søvndals analyse af situationen. Jeg tror tværtimod, at der i den amerikanske administration er en god forståelse for, at det af mange forskellige grunde, herunder politiske, er en fordel at få hele verdenssamfundet inddraget i genopbygningen af Irak. Det kan ikke være i USA's interesse at blive opfattet som en besættelsesmagt i Mellemøsten med de konfrontationer, det kan give, og den udvikling af antiamerikanske følelser, det kan give, og derfor tror jeg, der er et amerikansk ønske om, at verdenssamfundet bliver inddraget.

Derfor må jeg også sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg ikke er enig i, at hvis der bliver en diskussion i FN's Sikkerhedsråd, er det USA, der er problemet. Vi må da sige, at i de drøftelser, der fandt sted op til udbruddet af krigen mod Saddam Hussein, var det USA, Storbritannien og Spanien, der forsøgte at følge FN-sporet ved at forsøge at få en resolution vedtaget. Det var Frankrig og Tyskland, der ikke ville være med, så jeg mener altså ikke, at man kan udpege USA til at være problemet. Der er mange, der har et ansvar for at nå til enighed i FN's Sikkerhedsråd, og vi opfordrer kraftigt medlemmerne af Sikkerhedsrådet til at nå til enighed.

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, men vi er ikke enige i analysen af, hvad der skete op til krigen.

Når det ikke kom til afstemning, skyldes det, at de trak deres forslag, fordi de var i mindretal i

Sikkerhedsrådet. Men efterfølgende drejer det sig om, hvorvidt FN skal ind eller ej, og her ønsker et klart flertal i FN's Sikkerhedsråd da, at FN skal ind. Det er indlysende, at hele verdenssamfundet ønsker det, men efter de meldinger, som vi har fået indtil videre, tyder det på, at de eneste, der ikke ønsker det, er USA.

Problemet er: Vil USA være med til, at FN skal ind? Derfor bliver man nødt til at føre en dansk politik, der ikke lægger sig i halen på USA, som man har gjort indtil nu, men er villig til at tage en konflikt med USA og virkelig sætte en modvægt op over for USA. Det vil med andre ord sige, at man skal følge den europæiske linje, som man burde have fulgt hele tiden, og som i hvert fald i dette tilfælde vil få betydning for diskussionen i FN's Sikkerhedsråd.

Kl. 15.20

Jeg synes, at statsministeren taler udenom. Som sædvanlig vil han ikke tage stilling, men når man kender hans holdning, og når man kender regeringens politik, må man desværre være bange for, at vi får en gentagelse af det, som skete før krigen, og det vil være en katastrofe, hvis det bliver USA, der skal administrere Irak efter krigen.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror ikke, at statsministeren helt opfattede pointen i mit budskab.

Jeg er, som jeg tidligere har sagt til statsministeren, en meget stor beundrer af det amerikanske samfund, og derfor skelner jeg mellem det amerikanske samfund og de mennesker, der p.t. har overtaget magten i USA, og som jeg har den allerdybeste despekt for i alle forhold; det vil jeg godt understrege.

Men jeg synes alligevel, det næsten er på kanten af det letsindige, når statsministeren laver den virkelighedsfornægtelse, at statsministeren prøver at lade, som om al den debat, der foregår i alle andre lande, ikke eksisterer. Man behøver ikke at læse én udenlandsk avis for at vide, at en del af amerikanerne – dem, man kunne kalde høgene omkring Cheney, omkring Wolfowitz og omkring forsvarsminister Rumsfeld – har et ønske om, at USA alene får lov til at afslutte i Irak, fordi der er store penge at tjene, og fordi der skal udøves magt.

Jeg synes, det er farligt, at statsministeren optræder – undskyld udtrykket – som om han er mere naiv, end han er. Selvfølgelig er det en del af diskussionen, og som hr. Holger K. Nielsen